

[A. C. Mortensen.]

for alt det andet, han sagde, kunde vi godt have undværet. Det ærede Medlem sagde, at der var ingen Væsenforskel mellem Venstre og Regeringspartierne i denne Sag. Det er haardt nok at blive præsenteret for en saadan Udtalelse, naar vi ser den Kamp, som hver Dag føres netop mellem Venstre paa den ene Side og Regeringspartierne paa den anden. Men saa sagde det ærede Medlem, at vi skulde have afskaffet Laanetrangen, og det er jeg saa rørende enig med ham i. Bare han kunde give Anvisning paa en Livseliksir, som kunde føre til dette fortræffelige Resultat. Men hidtil har vi ikke set den. Jeg ved godt, at det ærede Medlem tænker paa, at vi skulde have indført noget mere Grundskyld, og deri er Regeringspartierne jo enige med ham; men der er jo bare den kedelige Ting ved det, at Regeringspartierne mangler Styrke til i højere Grad at faa Grundskyld gennemført, og det ærede Medlem gør, hvad han kan for at forhindre, at vi faar denne Styrke.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var naturligvis som sædvanlig ond mod Regeringen og ond mod Socialdemokratiet. Jeg vil derfor gerne gøre opmærksom paa — jeg beder om Tilladelse til enkelte korte Citater —, at Socialdemokratiet i Viborg Amt i disse Dage har modtaget en Skrivelse, der indledes saaledes:

„Som det er jer bekendt, udtalte Danmarks kommunistiske Partis Centralkomité i sin Beslutning om Partiets Deltagelse i Amdraadsvalgene følgende: Partiet erklærer sig paa Forhaand beredt til overalt i Amterne ved Opstilling og i Agitationen at samarbejde med saadanne Partier eller Grupper, hvis Program og Arbejde er til Gavn for den arbejdende Befolkning, og tilbyder saadanne Forhandlinger om Mulighed for fælles Opstilling eller Arbejde paa en fælles Platform.“

Og saa slutter Skrivelsen med, at man anmoder om et saadant Samarbejde og Listeforbund med Socialdemokratiet. Jeg skal jo ikke sige andet, end at jeg er forbauset over, at det kommunistiske Parti nu erkender, at Socialdemokratiets Program og Arbejde er til Gavn for den arbejdende Befolkning. Det er ellers ikke de Toner, der lyder fra den Side, hverken naar de Herrer taler her, eller naar de taler ude i Landet. Jeg glæder mig nu over at have faaet det skriftligt, at det mener de alligevel. Jeg haaber, de i Fremtiden vil indrette deres Taktik derefter.

Desværre maa jeg erkende, at vi fra vor Side, det socialdemokratiske Parti, kan ikke se saadan paa det kommunistiske Parti. Vi har den Opfattelse, at det Splittesarbejde, det kommunistiske Parti forsøger at udføre, er til den mest ubodelige Skade for den danske Arbejderklasse, og vi afviser derfor et hvilket som helst Samarbejde med dem.

Det ærede Medlem sluttede med at stille et Forslag til Dagsorden. Det gjorde den næste Taler ogsaa, det ærede Medlem Hr. Thomsen. I det hele taget vrimler det med Dagsordener, vi fik een i Gaar, vi har faaet to i Dag, og vi faar nok flere i Aften. Jeg skal foreløbig nøjes med at anbefale ærede Medlemmer at stemme imod de to Dagsordener, der er stillet her i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Holstein vilde belære Regeringspartierne om, hvilket Valgprogram vi skulde gaa til Valg paa. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem skulde indlade sig paa. Han kan vist have Arbejde nok med at faa skabt et Program, som kan skaffe ham selv nogenlunde skadesløst igennem Valgets Skærsild.

Den ærede sidste Taler, Hr. Rahbek, var unægtelig interessant. Hans Tale var et Vidnesbyrd om, hvilke uhyre store Vanskeligheder Venstre har, ude i Vestjylland, fordi Venstre paa forskellig Maade har forhindret det Rentesøkningsarbejde, som Regeringen har ført an i, fordi de ved enhver Lejlighed har spændt Ben for Konverteringen. Det ærede Medlem skulde have taget Konsekvensen deraf og ærligt have erkendt, hvordan Forholdet er, ærligt have erkendt, at det er hans Parti, der sammen med de Konservative — det er altsaa Landstingsflertallet — har forhindret, at vi er kommet nogen Vej.

Nu mente det ærede Medlem, at hvor der er en Vilje, er der ogsaa en Vej. Ja, det er der ogsaa. Hvis der er Vilje hos det ærede Medlems Parti, findes der sikkert ogsaa endnu en Vej. Men hidtil har denne Vilje manglet. Jeg haaber, der kan komme mange ude fra Vestjylland og belære Venstre om, hvor vigtigt det er, at man finder Vej frem her. Henvisningen til Landmandsbanken er for søgt. Landmandsbanken har selv i øvrigt kostet Staten Penge nok, men den har ganske vist nylig betalt Statskassen 7 pCt. i Udbytte af en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr., altsaa 3½ Million. Selv om Regeringen nu vilde være saa large at sige: vi stiller disse 3½ Mill. Kr. til Disposition for Konverteringen, saa forslog det saavist ikke ret meget. I øvrigt er Statskassen inde i en